

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY
ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

The Provincial Library City
Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
UKRAINIAN LABOR NEWS
Address: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

PIK VI. Ч. 23. ЧЕТВЕР, 13. МАРТА 1924. WINNIPEG, MAN. THURSDAY, MARCH 13th, 1924. No. 23. VOL. VI

Аліанти потайки признали Бесарабію Румунії

ФРАНЦІЯ РАТИФІКУВАЛА ДОГОВІР, ЯКИМ ВІДАЄТЬСЯ БЕСАРАБІЮ РУМУНІЙ.

КОНФЕРЕНЦІЯ МІЖ РУМУНІЄЮ І РАДЯНСЬКИМ СОЮЗОМ РОЗПІЧНЕТЬСЯ У ВІДНИ 24. МАРТА.

Радянське правительство не буде брати під увагу претенсій Румунії до Бесарабії.

ПАРИЖ, 12. марта. — Французський парламент ратифікував вчора договір, на підставі котрого Велика Британія, Франція, Італія і Японія приділили Бесарабію до Румунії, що було частиною територіального винагородження після війни. (Так як дотепер згаданий договір не був відомий широкому загалові, то оказується, що він був заключений потайки, як і многи інших тайних договорів.)

Радянське правительство вже оповістило, що не буде признавати на віденській конференції румунських претенсій до Бесарабії, ані радянські делегати не будуть дискутувати над румунським золотом, вартости около \$75,000,000, що було вислана до Москви в 1917 році, коли румунська армія зістала побита Німеччиною.

Від місяців радянська армія була на однім боці Дністра а румунська на другім боці, слідачи пильно одна за другою.

Кажуть, що румунське правительство є дуже неспокійне а приводу скликання віденської конференції, яка розпичнеться 24. марта і від якої буде залежати мир або війна зі Союзом Рад. Соц. Республік. Таким робом Румунія бажає прийти на конференцію з формальним ратифікуванням аліантських ратифікацій іх договору, яким вони віддають Бесарабію Румунії.

ГОЛОВА РАДЯНСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ ПРО ВИГЛЯДИ ТОРГОВЛІ МІЖ КАНАДОЮ І СРСР.

КАЖЕ, ЩО ВЕЛИКОЮ ТРУДНІСТЮ В ТОРГОВЕЛЬНИХ ЗНОСИНАХ БУДЕ СПРАВА КРЕДИТИВ.

Радянське правительство зреформувало фінанси і завело тверду грошову систему.

СТ. ДЖАН, Н. Б., 12. марта. — Великою трудністю, яку радянській торговельній делегації прийдеється поборювати при навізуванні торговельних і бизнесових зносин між Канадою і Союзом Радянських Республік, є справа кредитів, — заявив тут Олександр О. Язиков, голова радянської делегації.

Помимо того, що Союз Рад. Соц. Республік і Канада мають ті самі природні багатства, проте в Радянських Республіках є великий ринок для товарів вироблених в Канаді, сказав Язиков. Це відноситься особливо до всіх родів рільничої машинерії і транспортційних та перевозових матеріалів. Для відновлення і розвитку свого економічного життя Союз Рад. Соц. Республік потребує товарів всякого рода. Запобігання є о многи більше, ніж правительство може його тепер виконати.

Так далеко, як можна судити після великого числа оферт, отриманих від виробничих підприємств в Канаді, Язиков сказав, що є всяка причина вірити, що справа буде полагоджена вдоволюючо для всіх сторін.

Світ не має правдивих інформацій про економічний стан в Радянських Республіках.

Великою перешкодою для всіх бизнесових зносин з решта світом під теперішню пору, сказав Язиков, є брак належних інформацій про нинішній економічний стан Союзу Рад. Соц. Республік. Коли його даліше запитувано по тій лінії, він відповів, що достаточо є сказати, що протягом двох останніх років Радянський Союз відновив всі середники комунікації і транспортції в різних краях та що більшість виробничих заводів, фабрик, млинів і т. п. є знова в русі і працюють повний час.

Важлишим як це, сказав він, є той факт, що Союз прийняв стаду грошову систему, яка є оперта на тривкій основі. Многи європейські краї, що не потерпіли так багатого, як потерпіла Росія підчас війни і соціальної революції, особливо відносно грошей, не є так близько розв'язання своїх проблем, як є нова Радянська Республіка.

Навізання торговельних зносин з Канадою, сказав Язиков, буде лише поширенням торговельного договору, що вже існує між Англією і Союзом Рад. Соц. Республік.

БРИТІЙСЬКО-РАДЯНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ РОЗПІЧНЕТЬСЯ З КІНЦЕМ МАРТА АБО НА ПОЧАТКУ ЦВІТНЯ.

ЛОНДОН.—3 урядових кру- гів повідомляють, що конференція між Великою Британією і Союзом Рад. Соц. Республік розпичнеться в останнім тиждні марта або з початком цвітня.

Складу британської делегації ще не проголошено. Сподіються одиак, що премієр Мек- Доналд, який є рівночасно міністром заграничних справ, візьме участь в конференції, правдоподібно буде її головою.

Головою радянської делегації буде Християн Раковський, радянський амбасадор в Лондоні, який знаходиться тепер в Москві і відбуває наради з Чичеріном в справі надходячої конференції.

КИТАЙ ВИЗНАВ СОЮЗ РАДЯНСЬКИХ СОЦІАЛІСТИЧНИХ РЕПУБЛІК.

АКТ ВИЗНАННЯ Є ВИСЛДОМ ПЕРЕГОВОРІВ РАДЯНСЬКОГО ПОСЛА В ПЕКІНІ Л. М. КАРАХАНА.

ПЕКІН, 12. марта. — Китайський кабинет, зібраний на спеціальнім засіданню, рішив вповні визнати правительство Союза Радянських Соціалістичних Республік.

Л. М. КАРАХАН, радянський посол в Пекіні.

Одною з умов договору, на підставі котрого Китай визнає Радянський Союз, є признавання радянським правительством китайської суверенности в Монголії.

ІНТЕРПЕЛЯЦІЯ В ПОЛЬСЬКИМ СОЙМІ В СПРАВІ РОЗВ'ЯЗАННЯ У. С. Д. П.

Дня 8. лютого ц. р. внесли українські послы в варшавському соймі цілий ряд інтерпеляцій до різних польських міністрів в справі надужиття польської адміністраційної влади в відношенню до України.

І так, посол І. Скрипа і тов. зголосоли внесення в справі унеможливлення діяльности У. С. Д. П., завішення соціалістичної укр. преси — "Вперед", "Землі і Воли", "Селянської Діли", місячника "Нова Культура" та масових арештованих членів У. С. Д. П., а також серед культурно-освітніх і економічних українських інституцій і товариств та приватних осіб у Сх. Галичині, Холмщині, Підляшю, Волині і Полісся.

Сверджуючи, що в днях 29.—30. січня ц. р. докрано в межах Польщі кілька тисяч арештованих серед членів У. С. Д. П., членів кооперативних товариств і освітніх установ, значить арештованих скерованих не лиш проти укр. соц. організації, але й проти культурно-освітніх, що стоить в явній суперечности з конституцією Польщі, зголосоли протест проти тих численних актів навізування найелементарніших прав новітньої демократичної держави, свободи громадян, свободи слова й свободи торговарств і поставили внесення, щоби уряд

1) негайно завернув незаконний розпорядок львівської дирекції поліції, на підставі якого зупинено діяльність У. С. Д. П.

2) негайно велів відкрити за печатані мешкання і анулював припинення партійних органів.

3) Розпорядив негайно випущення на свободу арештованих членів У. С. Д. П., членів економічних і культурно-освітніх установ та приватних осіб.

4) Щоби зложив звіт, на який підставі допустився нелегального трактовання, а навіть терору супроти укр. населення.

5) Потягнув до відповідальности урядові органи, а передовсім органи публічної безпеки, які завинили в надужиттю влади через масові безпідставні ревізії і арештовання спортивного населення, закриття культурно-освітніх установ та незаконного розв'язання У. С. Д. П.

Того самого дня внесено також інтерпеляції в справі закнення двох українських приватних шкіл в Дрогобичі, в справі закнення староство в Рівнім Тов. "Просвіта" і инші.

ЗБІЛЬШЕННЯ ТЕРИТОРІЇ РАДЯНСЬКОЇ БІЛОРУСИ.

МІНЬСК, 5. марта. — Всі підготовчі праці відносно означення границь території Білоруської Соціалістичної Радянської Республіки є вже укінчені. Після визначення нових границь територія Радянської Білоруси збільшиться в двое, а число населення в двое і половину.

Радянська Білорусь буде складатися тепер зі слідууючих 8 округів: Мінськ, Бобруйск, Мозир, Борисів, Вітебск, Оршани, Полоцк і Могілев.

Дня 10. марта розпичнеться в Мінську Всебілоруський Зїзд Рад, в яким візьмуть участь делегати новоприлучених територій.

868 ВДІВ І СІРПІТ ПО УБИТИХ МАЙНЕРАХ.

КЕСЛ ГЕЙТ, Юта, 12. марта. — До сьогодні рано вдобуто тут з майни, в котрій стався минулої суботи вибух, 127 тіл убитих майнерів. З них 92 можна розпізнати, хто вони такі. Всіх майнерів засипано підчас експлозії 173, а не 175, як було подано в попередніх донесеннях. Кажуть, що по убитих майнерах остало 868 вдів і сиріт.

НАСЕЛЕННЯ ВІННІПЕГУ ЗМЕНШАЄТЬСЯ.

Урядова статистика виказує, що населення Вінніпегу було в літі 1923 р. о 4,000 осіб менше як в літі 1922 р. Минувшого літа Вінніпег мав 194,850 душ населення, а літом 1922 р. — 199,300 душ. Найчисленніше населення Вінніпег мав в 1914 р., бо аж 212,800 душ.

120 МАРОККАНЦІВ ЗГІНУЛО В БОЮ З ЕСПАНЦІЯМИ.

МАДРИД, 12. марта. — Виданий тут урядовий звіт каже, що в битві між еспанськими військами і збунтованими Марокканцями, яка відбулася 7. марта, Марокканці втратили около 120 людей в убитих а 70 в ранених.

Уливі дощі, перешкаджають Еспанцям в їх карній експедиції проти повстанців.

ЗАМКНЕННЯ ГРАНИЦЬ МІЖ УКРАЇНОЮ І ПОЛЬЩЕЮ.

ВАРШАВА, 20. лютого. — Польська адміністраційна влада видала розпорядок, силою якого замкнено торговельний рух між Радянською Україною а Польщею. Про цей розпорядок повідомлено вже всі торговельні підприємства, які вель досі торговляли на пограниччю, а їх агентам повідбарано відповісти "перепустки". Також митні уряди перестали приймати декларації товарів, призначених до висилки на Україну!

БАНКИ НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

По звідомленням народного комісаріату фінансів, з центральных банків Радянського Союзу на Україні працює 52 філій Державного Банку. В Харкові є крім цього Український Кооперативний Банк. Він має основного капіталу 1,200,000 золотих рублів і 37 філій. Даліше є Український Хліборобський Банк з основним капіталом 500,000 золотих рублів. Крім цих є ще на Україні три мійські банки, а саме в Харкові, Києві й Одесі.

СТРУТИНСЬКА УЗНАНА УМОВО ХОРОЮ.

ШКАГО, 12. марта. — Емілія Струтинська, рідна сестра Мирослава Січинського, яка минулого жовтня застрілила тут попа Василя Стецюка підчас відправи в церкві, зістала проголошена лавою присяглих як умово хора.

На розправі переслухано лише пару свідків. Судія Луїс видав вирок, яким заслав Струтинську до стейтового дому божевільних.

ТУРКИНИ ЗА СКАСОВАННЯМ ПОЛІГАМІТ.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ, 11-го марта. — На устроєнім тут вчора масовім мітингу турецькі жінки заявили проти гаремів і зажадали, щоби національне зібрання в Ангорі скасувало полігамію (множенство).

На мітингу запропестовано проти запропонованого компрісового законопроекту, який дозволяє мушнінати другу жінку, як що перша жінка нічого проти цього не має.

ПАЛЕСТИНА ПРИЗНАЄ ГУСЕЙНА КАЛІФОМ.

ЄРУСАЛИМ, 11. марта. — Відбувшася тут вчора конференція мусульманських нотаблів і муфтів признала короля Гусейна з Геджазу каліфом і видала сильний залик до мусульманського населення Палестини, щоби воно признало нового каліфа.

ТЕЙНІС РЕОРГАНІЗУВАВ СВОЙ КАБІНЕТ.

БРУКСЕЛЯ, 11. марта. — На просьбу короля Альберта М. Тейніс зреорганізував вчора свій кабинет. В новім кабинеті Тейніс є премієром і міністром фінансів, а Гайманс міністром заграничних справ.

ВИБУХ БОМБИ ПЕРЕД БРИТІЙСЬКОЮ ЛЕГАЦІЄЮ.

ЛОНДОН, 12. марта. — Делеша до "Сентрал Нюс" подає, що перед британською легациєю в Атенх вибухла бомба і в наслідок цього арештовано чотири особи.

ФЕДЕРАЛЬНІ ВІЙСЬКА ЗАЙНЯЛИ ПУЕРТО МЕКСІКО.

МІСТО МЕКСІКО, 10. марта. — Урядово оповіщено про заняття федеральними військами Пуерта Мексика. Порт взято без опору; повстанці відступили і поділилися на малі банди.

3 ПРИВОДУ 63 РОКОВИН СМЕРТИ ТАРАСА Г. ШЕВЧЕНКА

СТАРАННЯ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКОГО ГУРТКА ПРИ ВІДДІЛІ СТОВ. У.Р.Д. В ВІННІПЕГУ

— відіграється —

В СУБОТУ, ДНЯ 15-ГО МАРТА Ц. Р. В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

дуже гарну драму відомого поета Т. Г. Шевченка п. н.:

Назар Стодоля

— 3 —

ВЕЧЕРНИЦЯМИ

РІЧ ДІЄТЬСЯ В XVII ВІШІ КОЛО ЧИГИРИНА В КОЗЬЦЬКІЙ СЛОБОДІ НА РІЗДВО В НОЧІ. — ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТКО ПРОСИТЬ ПРИЙТИ НА ЦЮ ВИСТАВУ ЯКНАЙЧИСЛЕНІШЕ.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ.

Тикети можна набути кожного вечера в Укр. Роб. Домі, а в день представлення при касі.

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

— устроюється —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 16-ГО МАРТА Ц. Р. В УКР. РОБ. ДОМІ В ВІННІПЕГУ

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЇЛЬНИМИ ДАТКАМИ

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ПРИХОДІТЬ ГРОМАДНО НА ОЗНАЧЕНИЙ ЧАС!

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published three times a week by the Ukrainian Labor News Ass'n,
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

"УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ВІСТЯМ" ПОТРІБНА ВАША ПОМІЧ.

Це відноситься до Вас, дорогий читачу і дорога читачко. Це Ви повинні допомогати підтримувати "Українських Робітничих Вістей". І то не тільки тому, щоб Ви самі могли читати свій часопис і користати з нього, але й для того, аби допомогти поширенню свідомості і світла правди між ті відсталі маси робітництва і фермерства, без освідлення яких ми не зможемо добитися кращої долі.

Завдяки підтримці свідомої громади робітників і фермерів "Укр. Роб. Вістей" виходить вже п'ятий рік і з поразкращим успіхом прогнать тьму невідомості, що окутала українське робітництво і фермерство в Канаді. Завдяки тій же підтримці наш часопис став оце виходити три рази на тиждень. І ця підтримка мусить бути йому забезпечена на дальше, коли Ви, читачу і Ви, читачко, бажаєте, щоб наш часопис без перешкод по-являвся три рази кожного тижня.

З частішим видаванням "Укр. Роб. Вістей" зв'язані частіші видатки. Коли ж збільшилася видатки, то мусить і збільшитися приходи, бо інакше не стане за що видавати часопис. А Вам відомо вже, що передплата на "Укр. Роб. Вістей" осталася та сама, отже й приходи нашого часопису осталися ті самі, що й до тепер. Правда, ми чисали і чисимо на те, що тепер зможемо дістати папір за дещо дешевшу ціну, чим попередно. Але це ще ніяк не допоможе нам вирівнати нашими приходами всі наші видатки.

Звичайно, як кожний робітничий часопис, так і "Укр. Роб. Вістей" удержувалися приблизно пів-на-пів з передплат і пресового фонду. При тих доходах з передплат, які ми зараз маємо, треба було б збільшити пресовий фонд, а це розуміється, впаде більшим тягарем на нас всіх тих, що підтримуємо наш часопис пресовим фондом.

Щоб цего тягару не збільшати, нам всім треба доложити всіх старань, щоб збільшити число передплатників "Укр. Роб. Вістей", а цим самим збільшити доходи з передплат. Цим ми найкраще допоможемо і "Укр. Роб. Вістям" і поширенню свідомості серед українських трудящих мас в Канаді.

Отже на Вас, дорогий читачу і дорога читачко, як і на кожного з нас паде обов'язок придбання "Укр. Роб. Вістей" нових передплатників. Невже Ви заведете його? Невже Вам ніяк не вдасться знайти хоч одного нового передплатника, або одну нову передплатницю для нашого часопису? Тільки доложити трохи старань і труду, а напевно знайдете ще багатьох охочих до читання, що зложать передплату на "Укр. Роб. Вістей" та ще й колись подякують Вам за Вашу добру порад.

Щоб для історії нашого культурно-просвітнього руху в Канаді на завжди записати всіх тих свідомих робітників та робітниць, фермерів та фермерок, що допомагають поширенню нашого часопису, ми будемо поміщати на сторінках "Укр. Роб. Вістей" назвека тих товаришів і товаришок, що прислать нам зібрані ними нові передплати та подаватимемо число придбаних ними нових передплатників. Крім того ще від часу, до кінця цього року, подаватимемо назвека тих товаришів і товаришок, що весіли придбати "Укр. Роб. Вістей" найбільше число передплатників.

Отже не ждм аж до загальної масової кампанії в користь нашої преси, а вже тепер візьмімо до діла, бо поміч "Укр. Роб. Вістей" вже потрібна. Нехай вже найближчі числа нашого часопису посвідчать, що наш часопис має вірних друзів, на піддержку яких він може завжди числитися.

ЧИМ ПРИВІТАЄТЕ ВИ "УКР. РОБ. ВІСТІ" В ДЕНЬ П'ЯТИЛІТНЬОГО ТХ ЮВІЛЕЮ.

Наближається день 22. марта, день п'ятилітнього ювілею "Українських Робітничих Вістей". З гордістю і задоволенням привітає його свідомі українське робітництво і фермерство Канади, бо він засвідчить успіх наших п'ятилітніх змагань задля поширення свідомості серед широких мас українського трудового народу.

Вінніпегські українські робітничі організації, а також і в інших місцевостях Канади, готуються привітати п'ятилітній ювілей "Укр. Роб. Вістей" святковими концертами і мітингами. Готувать і "даруки" своєму боевому органі. Тому ми уважаємо своїм обов'язком завадити попередити всі наші робітничі і фермерські організації і ті гурти прихильників "Укр. Роб. Вістей", що будуть святкувати цей ювілей нашого часопису та устроювати мітинги, концерти і представлення в його дохід, щоб відтак негайно прислали описи своїх ювілейних підприємств до поміщення на сторінках "У.Р.В."

Ті ж організації, від котрих ми ще не чули, чи вони задумують разом з нами святкувати п'ятилітній ювілей "Укр. Роб. Вістей", нехай скоріше подумавть, чим привітають вони свій одиниць часопис в Канаді в п'яту річницю його існування.

До всіх же товаришів і товаришок, що святкуватимуть п'ятилітній ювілей "Укр. Роб. Вістей" звертаємося з закликом, щоб на своїх святкових зібраннях, концертах, представленнях і інших підприємствах обов'язково пояснили громадоміям про значіння робітничої преси, а також щоб не забули про придбання нових передплатників і пресового фонду для нашого часопису, бо цим ми найкраще привітаємо наш орган в день цего многорічного для нього і для нас свята.

ТОВАРИШУ! Чи Ваш сусід є передплатником "Українських Робітничих Вістей"? Чи він взагалі читає яку газету та чи интересується тим, що в світі діється? Якщо ні, то чи зробили Ви щонебудь, щоб заохотити його до читання? Коли не зробили Ви цего дотепер, то зробіть зараз, таки ще сьогодні! Візьміть "Українські Робітничі Вістей", підіть до него і прочитайте йому, розясніть те, що йому неясно в прочитаному. Зробіть так сьогодні, завтра, а після завтра він сам передплатить собі газету. Цим Ви зробите дві корисні річі: для "Укр. Роб. Вістей" придбаєте передплатника і будете мати свідомого сусіда.

ТОВ. ІВАН Ю. КУЛИК ПРО "КОНТРЕВОЛЮЦІЙНІ АЛЯРМИ"

(Інтерв'ю кореспондента "У.Р.В." з т. І. Ю. Куликом, заступником голови офіційної радянської делегації в Канаді.)

Контрреволюційні повстання на Україні безглузді вдумки.

Що думаєте про вісти з Румунії, що нібито на Україні відбули контрреволюційні повстання? — спитав я т. І. Ю. Кулика, заступника голови офіційної радянської делегації, що тільки що прибула до Монреалю. Це було перше питання, яке я поставив т. Куликові, привітавшись з ним і його дружиною. Я показав йому витинки з англійської преси з напечатаними виставним друком телеграмми з Бухаресту про повстання на Україні. Тов. Кулик переглянув їх, усміхнувся і дав мені слідуючу відповідь.

"Оці всі вісти про контрреволюційні повстання на Україні, це, безперечно, вигадки наших ворогів. Правда, я вийшов з Москви 12. січня, а з Харкова ще в листопаді минулого року, але весь час перебування за кордоном підтримував зв'язки з Радянською Україною і можу повторити лише те, що вже сказав в попередньому інтерв'ю, а саме: що ніколи радянська влада на Україні не була така міцна і не користувалася такою популярністю саме серед селянства, як зараз. Інакше, чим можна би було пояснити такі часті і масовий перехід наших бунтівних ворогів на бік радянської влади.

"До збільшення популярності радянської влади і довіри селянства до нїєї в останніх часах спричинилися як правильна національна політика, так зменшення податку для селянської бідноти (згідно з постановою 2-го всеукраїнського з'їзду Рад) і випуск металеві валюти та твердих банкнотів.

"Селянство любить порядок і тверду владу, а такою є радянська влада". Тут для з'ясування відношення селянства до радянської влади т. Кулик розказав мені кілька цікавих примірів. Між іншими розказував він, як то селянська юрба збирається і цілими годинами вичікує поки скінчяться засідання Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету, щоб тільки подивитися на свою владу. Але ось ще випадок з т. Г. Петровським, президентом В.У.І.В.К. Тов. Петровський мав промовляти підчас одного свята з однієї з трибун приготовлених для промовців. Він не потрапив до трибуни, з якої йому було призначено промовляти, але попав на зовсім інчу. Коли ривався ця помилка, маса ухватила т. Петровського і серед загальної втіхи і окликів на своїх руках перенесла його до призначеної для нього трибуни. Цей останній примір надавав мені много карти зустрічі державних мужів інших країн з їхніми горожанами, які доводилося в житті бачити. Іх також вітають їх горожане, але так привітання дівне, що тих державних мужів звичайно стереже сіс багнетів з обох боків.

"Селянство Радянської України зробило великий поступ.

"Що правда, — продовжав т. Кулик — селянство на Україні вже не уявляє з себе колишніх тьмою запаморочених мужиків і не боїться критикувати владу, коли йому здається, що вона робить помилки. Так з досить гострою критикою виступали селянські делегати на Осьмій Всеукраїнській З'їзді Рад. Головним чинном вони спиналися на ріжничі ціни між продуктами сільського господарства і фабричними виробами. Але це все була критика призна і ті ж самі селяне зустрічали величезними оваціями членів радянського уряду".

Чому вісти про контрреволюційні повстання походять з Румунії.

Чим поясняється, що ці відомості про контрреволюційні повстання на Україні походять з Румунії? — спитав я т. Кулика. "Чому ці безглузді відомості про контрреволюційні повстання на Україні походять саме з Румунії — зрозуміти не трудно. Останніми часами уряд С.Р.С.Р. вів переговори з Румунією з метою подолання низки спірних питань, з яких головними є питання про державний золотий фонд Румунії та про принадлежність Бесарабії.

"Ще під час Керенцями румунський уряд мусів втікати перед німецьким наступом до Росії. Осідком своїм королівський двір обрав місто Херсон на Україні. Пізніше цей уряд повернувся назад до Румунії, але державний архів і весь золотий фонд Румунії залишилися в розпорядженні радянського уряду, котрий не звертав цего всего Румунії, доки вона ставилася ворожо до радянської влади і продовжувала окупацію Бесарабії, яку ми уважаємо законною частиною Радянської України.

"Прилучення Бесарабії до Радянської України бажав також вся длодість Бесарабії, за винятком хіба нечисленних румунських бояр. Звичайно радянська влада відмовлялася і відмовляється визнаати Бесарабію принадлежною до Румунії. І коли тепер попередні переговори не довели до угоди, Румунія шукає всяких шляхів, щоб підорвати довіру до радянської влади бодей за кордоном, бо серед трудящих мас С.Р.С.Р. сього довіря підорвати вона вже не може.

"Визнання Англією радянської влади Румунія поспробувала використати в своїх цілях, бо як прем'єр МекДоналд в своїй ноті заявив, що визнає Радянський Союз в обсягу його нинішньої території, Румунія уважала це за мовчане відмовлення права радянської влади на спірні території, якими є Бесарабія, Східна Галичина то-що. Але радянський уряд — інакше не бачився і продовжав уважати Бесарабію частиною У.С.Р.Р. так само, як і Східну Галичину не вважається законною польською територією, хоч активних претенсій на Східну Галичину радянська влада зараз не виявляє. Тому виходить з Східної Галичини в С.Р.С.Р. реєструють тимчасово як чужоземців, але не як польських підданців.

"Про безглуздя відомостей, що походять з Румунії може свідчити вже хочби й той факт, що в них усе переплутано і між ними говориться про повстання селян проти комісарів в Кишиневі в той час, як це місто зараз є під румунською окупацією. Так само я не знаю ніякого голови "Чека" в Катеринославі Продбукова, про вбивство якого ці вісти згадують, хоч мені особисто відомо мало чи не всі відповідальні працівники на Україні, тай взагалі "Чека" зараз не існує зовсім.

Вісти про "Чека" в Лондоні дурна вдумка.

"Отже смішно виглядають також дурниці про агентуру "Чека" в Лондоні (т. Кулик торкнувся тут новинки з Лондону, що будить би представники "Чека" зараз по відізі т. Раковського до Москви "зревідували" його офіс, яку помістива була англійська буржуазна преса, а на яку я звернув його увагу). Ми надто поважаємо уряд Великої Британії для того, щоб допускати думку про необхідність якоїсь спеціальної охорони для нашого дипломатичного представника в Лондоні Х. Г. Раковського".

Немає ніякої кримської єврейської республіки.

Тов. Кулик сміявся з багатьох, іноді досить дотепних вдумок про те, що діється в радянських республіках, публікованих в буржуазній пресі, та чи не найбільшу втіху зробила йому новинка про встановлення радянським урядом кримської єврейської республіки, на яку я звернув його увагу.

Нема чого й казати, що така республіка може й синадися кому небудь з буржуазних перомазів поза границями Союзу Радянських Соціалістичних Республік, але радянський уряд такої спеціальної, штучної, єврейської республіки ні в Криму, ні ніде в іншому місці встановляти не думав і не думає.

Мене поцікавило довідатися, хто саме є члени офіційної радянської делегації, що прибула до Канади і ось тут подаю роздобуті мною інформації.

ХТО ТАКІ ЧЛЕНИ РАДЯНСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ В КАНАДІ.

Олександр Олександрович Язиков, є головою делегації, або ж, інакше кажучи — офіційним агентом С.Р.С.Р. в Канаді.

Тов. Язиков буде мати біля 50 років, людина незвичайно освічена, по фаху технік водного транспорту, отже має спеціальну технічну освіту. Походить він з роду відомого поета Язикова. Батько його, учитель і революціонер, жив колись на Україні.

Тов. Язиков жив довго за кордоном: був в Німеччині, Англії, Болгарії, Персії, Японії і на Далекому Сході; володіє многими європейськими і азійськими мовами. Він же бувши член московської Ради Робітничих Депутатів. Має значний дипломатичний досвід і був послом Далеко-Східної Республіки до Зауценних Держав. В останніх часах був членом Колегії Народнього Комісаріату Шляхів.

В дорозі до Канади тов. Язиков поважно захорів і мусів задержатися в Лондоні, під час коли частина делегації, під проводом його заступника, т. І. Ю. Кулика вийшла була до Канади. Доперва 10. марта т. Язиков прибув до Канади. Разом з ним приїхав сюди і його 20-літній син Володимир, студент Московської Гірничої Академії, що має від цієї інституції певні наукові доручення.

Іван Юліанович Кулик, заступник голови делегації, або ж заступник офіційного агента С.Р.С.Р. і радник українських справ.

Тов. Кулик уродився в 1897 р. в Звенигородщині (Київщина) на Україні. Батько його убогий приватний учитель, а мати кравчиха. Хлопчий вік свій провів т. Кулик в Умані, де скінчив нижчу школу. Відтак вчився він дещо малювання, але найбільше уваги і часу присвячував самоосвідуванню. Завдяки пильній і впертій праці над собою, здобув він собі широкую освіту. Знає прекрасно кілька європейських мов. За радянської влади викладав на Кам'янечкьому університеті історію української революції. Зараз являється науковим співробітником Всеукраїнського Інституту Марксизму (Марксознавства).

В політичному робітничому русі т. Кулик почав брати участь вже в дуже ранній молодості, а в роках пролетарської революції на Україні визначився в фронтних боях, в яких був три рази ранений (в руку, ногу і грудь); четвертий раз був ранений підчас вийдуку в Москві. В 1919 р. був членом Колегії Народнього Комісаріату Закордонних Справ Рад. України, а в 1920 р., підчас радянської влади в Галичині, був головою Державного Галицького Видавництва. Зараз є кандидатом в члени Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету.

Тов. І. Ю. Кулик відомий також, як один з найвизначніших українських претларських письменників. Дотепер вийшли окремими виданнями слідуючі його твори: "Огляд революції на Україні" (Часть 1-ша, — Вид. Держвиздату); "В польському раю" (Вид. в Києві); "Радянська влада в Галичині" (науково-політична розвідка, — Вид. Науково-літературний Гурток Кам'янечкьих Вищих Шкіл); "Нарис історії К. П. (б. У)". (Часть 1-ша, разом з професором М. Яворським. — Вид. "Шлях Освіти"); "Мої коломийки" (1-ий збірничок віршів, — Вид. Держвиздату); "Зелене серце" (2-ий збірничок віршів, — Вид. Держвиздату); "Одужання" (поема, — Вид. "Гарт"). Писав і лише також багато під ріжними псевдонімами.

З тов. Куликом приїхала і його дружина Люціанна Карловна Кулик, студентка Харківського Інституту Народньої Освіти. Уроджена в 1899 р., в Луб'яві (Полтавської губернії). Скінчила кооперативні курси в Харкові і фребельський педагогічний курс. Зараз спеціалізується в історії української літератури.

Максим Анатолієвич Дівідьковський, тимчасовий секретар делегації, молодий ще чоловік, син старого заслуженого революціонера, що перебував весь час на еміграції. Знає, між іншими, прекрасно французьку мову. Не зважаючи на молоді літа, працює він в Народнім Комісаріаті Закордонних Справ. Іздив з покинутим т. Вороським, як його секретар, до Риму і Люзанні. Під час убиства Вороського білогвардійцем Кодраті, Дівідьковського поранено двома кулями.

Микола Миколаєвич Кострицин, перший секретар торговельного представництва. П'ять літ працював в Народнім Комісаріаті Зовнішнього Торгу. Іздив з дорученнями до Монголії. Володіє російською і англійською мовами.

Дмитро Павлович Павлов, селянин і агроном по фаху та освіті, уродився в 1886 р. в Новгородській губернії. В 1905 р. був переселюваний царським правительством. Останніми роками викладав в Сільській Господарській Інституції та працював в Науковому Товаристві по вивченню місцевої країни в місті Костромі, як постійний його член.

ПОЛЬСЬКИЙ ТЕРОР В ГАЛИЧИНІ.

Терор над Українцями в Галичині продовжується. Карні загопи розсіпалися по всій країні і переводять труси, арешти та нищать культурні українські установи. Всіх заарештованих судять після царських законів.

Польські власти доконують місцевих установ, протоколи страшого терору й насильства над українським населенням Сх. Галичини. Цензура не дає спромоги українським газетам в Галичині написати про це, що там діється. Зі Львова, з дня 15. лютого доносять до харківських "Вістей" про останні події в Галичині, які ми позніше подаємо:

Львів, 15. лютого. — Українську інтелігенцію й селянство у Західній Україні і досі заарештовують цілими масами. В супроводі військових частин слідчий з цілим штабом обіхав увесь золочівський повіт і вчинив труси й арешти в усіх культурно-освітніх установах та читальнях Просвіти. За годину всі українські читальні та освітні установи оточило військо й поліція. Поліція зажадала, щоб подано було списки членів. Просвіти та місцевих установ, протоколи засідань, обіжники, грошеві рахунки, каталоги книгозбирань. Багато книг писаних українською мовою конфісковано й складено на підводи. Такий чинном конфісковано "Страшну помсту" Гоголя, "Чорну Раду", Куліша, "Борці за правду", "Зруйноване гніздо" Харченка. Дуже старанно потрушено всі товариства Просвіти, Рідну Школу, Українську Бесідку і т. инш. Серед заарештованих потрапив хлопчик, син ген. Тарновського, що часто відвідував українську читальню. Заарештовано багато членів місцевих аматорських гуртків, усіх культурно-освітніх установ та читальнях Просвіти. За годину всі українські читальні та освітні установи оточило військо й поліція. Поліція зажадала, щоб подано було списки членів. Просвіти та український учитель, не минув

найстараннішого трусу. Поліція й шпиги вимагали в заарештованих, щоб вони показали, де переховується зброя та амуніція.

Арешт поетів і журналістів.

У Львівській тюрмі в подинючих камерах зараз сидять редактори й співробітники газет "Вперед", "Земля і Воля", "Нова Культура" та члени соціал-демократичної партії Західної України. Цілком ізольовано публіциста А. Крещецького, поета І. Калитинського, поета О. Панаса, Добринського, Конику. У Коломиї в тюрмі повно сидить заарештованих Українців та Гуцулів з Карпат.

За прикладом царської Росії.

Українська народна школа імені Шашкевича у Львові одержала наказ, завести польську мову в діловодстві та в устних зносинах з учителями та батьками. Батьківський комітет скликає загальне зібрання батьків, щоб обміркувати цю справу.

Закриття Т-ва "Зоря".

Закрито українське товариство "Зоря". Всі ті, що були в тім помешканні заарештовані. Зроблено труси в студентській Дальній, в студентських інтернатах Красницькій й Кошубин, в помешканні вчительської семінарії та в інших місцях. Арештованих розмістили в поліційних участках.

"Банда Гонти".

Після закриття українських шкіл група невідомих підлітків вибила в місцевій польській школі понад 300 віконних шибок. "Газета Подзєнна", пишучи про зовнішній вигляд школи після цього нападу, говорить, що в країні відомісялася банда Гонти та Залізняка і каже, що її треба знищити огнем і мечем.

Розслідування.

Міністри внутрішніх справ та юстиції наказали львівському прокураторові зробити розслідування, — чому деякі воеводи в листуванні з Варшавою, називають Східну Галичину не Малопольською, а Галичина.

Не Галичина, а Малопольська.

Звільнено багатьох польських урядовців, які вжили в службовому листуванні назви "Східна Галичина" замість "Малопольська". Всім державним установам надіслано обіжника, в якому пропонується суворо стежити за тим, щоб у листуванні не вживано слова "Східна Галичина".

Закриття технічного Товариства "Основа".

ВАРШАВА, 15. лютого. — Поліція закрила т-во українських техніків "Основа". Частина членів правління заарештовано.

Міністр юстиції надіслав наказ прокураторам та судовим слідчим, які знаходяться в районі Білоруси, Західної України, Познані та на Горіш. Шлеску, відновити чинність артикулу 58 карного статута, який передбачає кару на смерть за державну зраду.

Цей наказ зв'язаний з нещодавно ухваленим законом про надзвичайні уповноваження. Цей артикул уже почали широко пристосовувати, головню в Західній Україні. Так згідно з цим артикулом, притягнено до суду завідуючого читальнею "Просвіти" Олександра Личина й селянина Михайла Білого з Тернопільського повіту.

Згідно з розпорядженням начальника слідчої експертизури в Тернополі, Кудеревича, складено список Українців, які притягують до відповідальності по артикулу 58. Між ними Українцями є хлопчик 15 років, Володимир Котик, із Збаражя, учитель семінарії Володимир Іванюцький із Тернополя, Петро Явків і Стах Ясінювський та учень Олекса Коб'якю.

У Львові заарештовано студента Єроніма Грелина, Марію Слободяну, Марію Будко. Підготовляють великий процес української молоді, яку обивучають за радянську орієнтацію.

Останні новини.

ДОЛЯ РОБІТНИКІВ І ТХ СІМЕЙСТВ.

Сумну вістку принесли нам телеграми в понеділок 10. марта. Вістка, від якої кров хобоне в жилах.

В Кес'гейт, степі Юта, великим вибухом в копальні вугля убито, живцем спалено 173 робітників. До вівторка, 11. марта видобуто 80 на чорно спалених трупах.

Ще гірніше місточно — смуток, сльози, рослука. 868 адів і дітей-сиріт осталися без своїх мужів, батьків, без своїх кормильців.

173 робітників згинув протягом одної хвилини, згинув під землею, живцем згорів! Це ті робітники, що день в день добували чорне золото для збагачення одних, для добра цілого суспільства, для розвитку культури, цивілізації — добували рани куски хліба для себе і своєї сім'ї.

Вугіль! Чорний вугіль багаті перетворюють в золото; вугіль двигачі фабрики, заводи, кораблі, потяги, оگریває міноміліонів маси. А сам він лежить глибоко під землею і звідтам його треба видобути.

Хто-ж його видобуде? Робітник! Отой знезавиджений капіталістами, той "не-любляний" до держави (тоді, як страйкує за те, щоби живцем не згоріти) робітник. Це-ж він мусить лізти під землю і як кріт в норі, в газі, без вугля, зігнувшись в три приборі, до-бати чорне золото, доводити, погідувати стане, або поки живцем не згорить.

А як згорів, то до? Це-ж робітник! Прийдуть власті, зроблять інвестицію, нічого не дізнаються, не винайдуть причини того пекельного вогню... А хоч би й винайшли? Яка кому з того користь, коли 173 жертви вже згоріли живцем під землею в одну хвилину, а 868 жертв будуть тліти на землі ціле життя.

Стільки за одну хвилину і в однім місці. А скільки за рік по цілм світі?

НА ДРУГІМ КІНЦІ БІГУНА.

Капіталісти також бідують, також рижуть свої печінки й гаять своє серце. Навіть ризигують з урядових постів, навіть хорять, коли їх кличуть на зівнання.

Ви, товаришу, певно догадуєтесь, що я маю на думці нафтовий скандал в Злучених Державах?

Ой, ой, ой, що там робиться!.. В тій смердячій нафті об-талапалася таки дуже тепленька компанія: від детектива Борн-са аж до президента Куліджа. В який тільки державний департамент не заглянете, всюди смердить нафтою. Воно й не дивно, бо й нафта це була державна.

А з нафти пішло вже й далше. Пішло в Мексико. Ока-зується, що бувший міністер внутрішніх справ Алберт Фод, хоч і торгував державною нафтою, не так вже злий чоловік. Навіть — революціонер, коли хоче. Шукав партнерки з покійним мексиканським повстанцем Панчо Вілію. Обіцяв йому п'ятдесять тисяч доларів, щоби тільки Вілія прийняв його до партнерки. Але Панчо Вілія не прийняв.

Видно, що у бандітів з широкі дороги є більше честі, чим в торговців нафтою.

А то ще не все. А то ще сенатори Брокгарт і Вілер викри-вають, що й Догерти, міністер юстиції, відомий ненависник ро-бітництва, також революціонер. Він також помагав робити революцію в Мексико і в 1921 році і тепер проти Обрегана.

Лихо в тім, що в Мексико також є багато нафти. А щоби та нафта була в руках американських капіталістів, треба щоби в Мексико завжди була революція (тільки не большевицька, але фашистська). Отож міністри Злучених Держав йдомагають.

Думаєте, що їм щось за це буде?

Нічогосьнюко. Ось вже повідомляють, що сенатська комі-сія стала в тупик. Бо від усіх міністрів їх секретарів і секрета-риш, їх детективів, від усіх департаментів смердить нафта.

І прийдеться сенаторам заперестати інвестицію, бо дуже велику "пресцію" на них роблять зі всіх боків міністри-нафто-промисловці.

ЗА ВЕЛИКИЙ ЧОЛОВІК ДЛЯ МАЛОТ ДЕРЖАВИ.

Від того часу, як Турки прогнали грецьку армію з Малої Азії, Греки зробили кілька революцій в своїй країні, розстріля-ли кількох міністрів, прогнали двох королів і... визнали Радян-ські Республіки.

Будучи вірною своїй стародавній традиції маленька Гре-ція має одного великого мужа. Такого великого, що він му-сить жити в Парижі, бо Греція для него замала.

Колі-ж Греція прогнала останнього короля, цей великий муж, Венізелос імя йому, рішив вернутись до дому і направи-ти свою маленьку країну на великий шлях.

І не направив. Таке вже видно повітря. Приїхавши в Гре-цію, він став прем'єром, відтак "захорував", відтак зрезигнував.

А. П. ЧЕХОВ.

Кінське призвище.

(Вільний переклад з російської мови.)

В генерал-майора Буддієва, що вже був на пенсії, розболі-лися зуби. Він полокав рот го-рілкою, коньяком, прикладав тютюневу багу, опій, терпенти-ну, нафту, мазав лице йодино-му, у вухах в нього була все ва-та змочена в спирті, але все це не помагало. Приїздив лікар. Попорпався в зуби, записав хі-ну, але й це не помогло. На пропозицію вивирати хорий зуб, генерал не згодився. Всі домашні — жінка, діти, слу-ги а навіть малий кухарчик Петрусь, давали кожний з о-крема своєю порадю. Між ин-шими теж прикащик Іван Єв-сеїч прийшов до нього і пора-див полічнтися закланннм.

— Тут, в нашому повіті — сказав він — десять літ тому назад, служив акцизник*) Я-ків. Закланав зуби — перша кляса! Бувало відвернется до вікна, пошепче щось, попляне і — якби рукою відняв! Така

уже сила йому дана... — Де ж він тепер? — Після того, як його звіль-нили з акцизного, він живе в своїй теці в Саратові. Тепер тільки з зубів й живе. Як в я-кого чоловіка заболить зуб, то йдуть до нього і помагав... Місцевих, саратовських в себе дома закланав, а як хто з ин-шого міста, то телеграфічно. Пішайть йому телеграму, мов-ляв так і так... раба божого О-лексія болять зуби, прошу до-помогти. А гроші за лічення пішлете поштою.

— Дурниця! Шараятанство! — А ви попробуйте. Він до-горяки великий охотник, жи-ве не з жінкою, а з німкою, ла-ється дуже, але можна сказа-ти, чудотворний чоловік!

— Пішли Олеся — просила й генеральша. — Ти ось не ві-риш в закланнн, а я переко-налася на собі. Хоч ти й не ві-риш, але чому не пісати? Ру-ки не відпадуть через це.

— Ну, гарно — згодився ге-

відтак видавав, відтак знова вніхав до Парижа той великий муж Венізелос.

Бо в Парижі добре жити,
Є що їсти, пити...
А в Греції — як не крути —
Будуть тебе бити.

НА ГОРОДІ БУЗИНА, А... В РИМІ ПАПА.

Як тільки з легкої руки Англії ріжні держави почали ви-знавати Радянські Республіки, папа римський почав заперечу-вати. Ніхто його не питає, а він заперече.

Англія визнала, а папа — я не визнаю.

Італія визнала, а папа — я не визнаю.

Норвегія, Австрія, Греція визнали, а папа — я таки не ви-знаю.

І кому потрібне його визнання? Радянським Республікам потрібне визнання тих, з ким вони могли-б торгувати, та обмі-нюватись продуктами. А чим вони можуть обмінюватись з па-пою? Хіба монахами? Так вони всіх своїх чорноришників без-платно папі відпущать.

Колі-б я був паським дорадником, я запропонував би па-пі визнати прогнаного Турками каліфа і поженити всіх своїх Є-зуїтів з каліфовими наложницями. З чого для обох сторін бу-ла-б взаїмна користь і взаїмне визнання. А то петься жаба до вола.

ЗАПЕРЕЧЕННЯ І СВИНЯЧЕ УХО.

В "Укр. Роб. Вістях" свого часу був поміщений допис з Са-скатуну про те, як там на різдо св. Миколай роздавав дарун-ки в "Народнім Домі". Писалось там, як один чоловік дістав в дарунок свиняче ухо, инший кусок дрота, инший каменя і про-иші діла саскатунського чудотворця.

Але як тепер оказується, це не так. Наш дописувач по-дав неточні інформації. В "Укр. Голосі" з 12. марта читаємо спростовання, які радо подаємо до відома й нашим читачам. Справа малася ось як:

Свиняче ухо в дарунок отримав не чоловік, але Дмитро Ко-лісник; дріт отримав також не чоловік, але пан Леськів, робіт-ник.

А далше спростувач каже на адресу нашого дописувача, що йому також належалося ухо, але що пані були передіші то мусить вибачити.

А ще кажуть, що тепер брак "хвильозофів"?

Волинець.

ВРАЖІННЯ З ЛОНДОНУ.

Веселій Лондон. — Пять ніг і три пари рук. — "Вороги жіноц-тва". — Знавіть Росії. — "Останні слова Ліча". — Дні жалоби в Лондоні. — На могилі Карла Маркса. — Визнання С.Р.С.Р.

Після голодного, виснажено-го й обезлюдженого Берліна, Лондон справляє приємне вра-жіння. Це веселе, живе й сите місто. Хоч правда, сонця тут майже не видно за непрозори-ми серпанками туманів. Та часом видаються ясні сонячні години, а то й дні.

Лондон не голодує. Всього доволі, на вулицях весела, гар-но одягнена, задоволена юр-ба. Чіткі комірки, бездоганні краватки — все як слід. Але загляньте під ці комірки й ро-блені усмішки, і на вас тхне жахом.

Ось веселій вселюдський ор-кестр, що всю вулицю навод-нює згуками браурного мо-дного танку.

Іх воєрмо музик і всі вони красуються рівними пробора-ми, модними галстуками, чи-стим убранням, блискучим ви-щеним черевиками. Але по-гляньте уважно й побачите, що з черевиками їм було не багато клопоту. Бо на воєрмо людя всього п'ять ніг і три пари рук.

Цей герої імперіалістичної вірні. Каліки. Бачите, жербати в Англії не дозволяється за-коном, отже вуличних музик,

продавців сірників, вуличних художників, що на тротуарних плитках демонструють своє жа-логідне "мистецтво", вулич-них комедіантів тепер — без-ліку. Майже всі каліки. Майже всі — орденами й почетними стрічками й безнадійно голод-ні. І майже всі в чистих комір-ках і веселими обличчями, а-ле під цим весіллям злість і му-ка жebraка. А комірки для то-го, щоб ближній полісмен, чо-го доброго не запідозрів в же-брацтві...

Правда, є й місця, де дійсно весело. Треба сказати, що рід-ко коли в життю мені доводи-лось так сміятися, як це було тут в розкішному "Stroll Thea-tre". Це всього лише "кіно", а-ле такий багатий, оздоблений, що не уступить найбільшим те-атрам. І які фільми! Неймовір-ні трюки, згукові ефекти, такі досягнення в кінотехніці, що нашому Всеукраїнському Фо-токіну й не снилось...

А поруч з тим які сюжети, скільки в них "реалізму", жит-тєвої правди, знання умов, "ерудити". От наприклад, — "Вороги жіноцтва", велика драма, сюжет якої взято з ро-

сійської революції. Це вам не "самовар з кляквою". Тут на-стояща Росія з "тройками", з сігном.

Підчас лютевої революції — тройки й сігн. Підчас липне-вих днів — тройки й сігн. Під-час жовтєвого повстання — тройки й сігн. Герой, звичайно — князь: Любімов. Розважа-ється в своєму родовитому палаці, де відбуваються якісь містерії з ідолами, старцями, священними танцями. Бореть-ся з "терористами", що як су-дить по їх обличчях та бара-нчачих шапках — всі як один, Вірмени. Звичайно, перехит-рює "терористів" і ратує своє життя, але ті руйнують його палац. Росія і революція — точнісінько настільки. Шкода тільки що Остап Вишня не міг побачити цієї фільми, він був би якравді її описав. Та й що дивного, коли такі фільми ко-ристуються тут успіхом. В Лон-доні-ж так добре знають Росію!.. От ви, наприклад, не зна-єте які були останні слова Лі-ча, його передсмертний запо-віт. От бачите, в "Daily Mail" та "Evening News" знають. Ці брудні мерзевні й консерватив-ні листки оголодили зі слів "Англієць, що добре знає Росію", ніби останні слова тов. Леніна були... "Бей жидов, спа-сай Росію". До цього, здаєть-ся, не могли-б декопатись — "наші" білогвардійці. Шо-ж коли тут є такі знавці Росії, як оцей "знаменитий" Англієць, або не менш знаменита журна-лістка місис Філіп Сноуден, що в своїй статті вивела Ліча бо-жевіллям маніяком.

Правда, треба визнати, що решта англ. преси віднесла-ся з належною пошаною до пам'яті великого вождя і вчи-теля пролетаріату. З тією по-шаною, якої не можуть йому відомити й вороги, коли во-ни намагаються бути об'єктив-ними. А такі органи як "Man-chester Guardian" та "Observer" надрукували остільки до-брі та серйозні статті, що їм знайшлося-б місце і на сторін-ках радянської преси. Бо авто-ри цих статей дійсно знають С.Р.С.Р. Це вже не згадуючи про "The New Leader", де бу-ло надруковано статтю тов. Х. Г. Раковського.

Низкою зібрань, що на їх вишановувалося пам'ять вели-кого вождя, відзначила радян-ська колонія Лондону дні жа-лоби. Найбільшим було зіб-рання в суботу, 25-го січня, що відбулося в тій самій історичній "Церкві Брацтва", в я-кій колись, в 1907 році висту-пав так могутньо й пророчно Ліча на 5-ім зїзді Р.С.Д.Р.П. Голос тремтів і зривався у тов. Раковського, коли він хвилю-чючись вголосував свою го-рячу, повну почуття промову. Виступали за ним т.т. Ів. Ку-лик, Берзін, Новаківський, ба-гато инших. Були виступи й англійських комуністів та дру-зів С.Р.С.Р.; серед них Мек-Лін, Ленсбор. Поет Мінський продекламував свої вірші, при-свячені пам'яті Ліча. В сазі було коло тисячі людю.

В той же день відбувся мі-тинг англійських товаришів. Великий Peoples Town Hall не вмiстив всіх, що прийшли ви-шанувати пам'ять тов. Леніна. До-велос промовцям, чергуючись, виступати ще й з балкону для тих робітників, що залишили-ся зовні помешкання. Характерно, що наприкінці виступив піп, я-кий, заявляючи себе "при-хильником" комунізму, також підкреслив геніяльність Лені-на.

В неділю група товаришів після спогадів про тов. Леніна в тіснім-гуртку відвідала мо-гилу великого попередника Лі-ча — Карла Маркса. Ми всі були "новичками" в Лондоні і насиди знайшли на одній з по-бічних алеї цвинтаря цю скромну могилу за № 24748. На ній проста й рівна плита з білого мармуру, де чорними невеликими літерами зазначе-но імена тих, кого поховано в цій могилі: Карла Маркса, та ще трох членів його родини. Нижче — один вінок з черво-ною лентою і ще трохи квітів; це поклали товариші з радян-ської колонії.

Мимоволі виникла думка — чи не місце-б і цим останкам під кремлівською стіною, в червоній столиці великої кра-їни, що перша почала практич-но здійснювати величчі запові-ти Карла Маркса...

Той бруд, що його висна-вляти на С.Р.С.Р. консервативні листки останніми днями, мали своєю безпосередньою метою вплинути на новий "робітничий" уряд, об'єднаного коро-ліства, щоб затримати мо-мент визнання ним С.Р.С.Р. Та консерваторам знов не по-везло.

Визнання С.Р.С.Р. — зараз найбільша політична сензація в Лондоні. Перед нею відій-шли на другий план страйки залізничників, який щойно за-кінчився та декерів, портвних і судових робітників, що оце зараз спіє.

Нас визнали і це значне до-сягнення на дипломатичному фронті.

Сподіваюсь, що коли цей лист дійде до вас, ми вже ма-тимемо офіційне визнання і з боку Італії.

Згадується малюнок в ново-річній московській газеті: на радянського пролетаря, зі всіх боків спільяться визнання бур-жуазних країн, а він не дуже тям захопленій, вагається чи варто їх підіймати.

Зараз це вже гителів факт. Мимоволі виникла думка — чи не місце-б і цим останкам під кремлівською стіною, в червоній столиці великої кра-їни, що перша почала практич-но здійснювати величчі запові-ти Карла Маркса...

ЗАМОВЛЯЙТЕ, БО НАКЛАД НЕВЕЛИКИЙ!

Адміністрація "Укр. Роб. Вістей" одержала нові книжки робітничого письменника М. ІРЧАНА:

ТРАГЕДІЯ ПЕРШОГО ТРАВНЯ

Це більший том споминів нашого письменника з горожанської війни на Україні в 1920 році. З книжки довідається про перебування галицької армії на Україні та про її життя і зраду на фронті. Будете мати змогу представити собі всі картини з революційної української боротьби. Дотепер про цю книжку появилось багато прихильних рецензій і вона являється цінним-історичним доку-ментом. Кожний свідомий робітник повинен ма-ти її в себе. — Ціна 50 центів.

Друга дуже цікава книжка:

ФІЛЬМИ РЕВОЛЮЦІЇ

В ній представлена в коротких мистецьких опові-даннях революція на Україні. Книжка ця перекла-дається в Америці на англійську мову і літератур-на вартість її велика. — Ціна 25 центів.

Хто хоче знати вірну історію повстанчої червоної ватаги в Галичині в 1922 році під проводом т.т. Мельничука, Шеремети і Цепка, нехай замовить собі книжку:

ДВАНАЙЦЯТЬ

В ній, в драматичній формі представлене життя на-ших робітничих Борців і їх геройська смерть. — Ціна 50 центів.

Пригадуємо ще раз, що наклад цих книжок в нас невеликий, тому треба спішитися з замовленнями.

Замовлення з грішми висилати на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man.

нерал. — Тут не тільки до ак-цизника, але й до самого чор-та пішеш телеграму... Ох і бодить-же! Ну, де живе твій акцизник? Як писати йому?

Генерал сів за стіл і взяв в руки перо.

— Його в Саратові кожна со-бака знає — сказав прикащик.

— Будь ласка, пишніть: місто Саратові... Панові Яковові... Я-ковові... — Ну? — Яковові... Яковові... а по призвищу... А призвище я за-ри, Яковові... чорт... Як-же його призвище? Мабуть, як йшов суди, то знав... Дозволь-те... Прикащик підняв очі на сте-лю і заворушив губами. Генера-л і генеральша нетерпеливо ждали.

— Ну, що-ж? Швидче думай!

— Зараз... Яковові... Забув! І таке просте призвище... щось, як-би кінське... Кобилян? Ні, не Кобилян. Підждать... Же-ребців? Ні, і не Жеребців. Па-мятаю добре, що призвище кінське, а яке саме — вилетіло з голови... — Жеребятников? — Ні. Підждать... Кобиля-

чук... Кобилян... Кобилян... — Це вже собаче, а не кін-ське. Жеребчиків? — Ні, і не Жеребчиків... Ло-шакович... Лошачук... Жереб-ків... Все не це! — Ну, так як-же я можу пи-сати йому? Ти подумай! — Зараз. Лошаковський... Кобилян... Гнідий... — Гнідович? — спитала ге-неральша. — Ні, і не Гнідович. Нашиль-ників... Ні, не це! Забув! — Так чого-ж, чорт тебе бе-був? з порадою лізеш, як за-був? — розлізлася генерал. Пди собі відсінь! Прикащик повільно вийшов, а генерал схватив себе за лице і заходив по кімнати.

— Ой батьки! — стогнав він. — Ой матусеньки! Ох, сві-та білого не бачу! Прикащик вийшов в сад і, піднявши до неба очі, став пригадувати призвище акциз-ника: — Жеребчиків... Жеребко-вський... Жеребенко... Ні, не це! Лошадинський... Лошадевич... Жеребкович... Кобилянський... Незадовго його знов покли-кали. — Пригадав? — спитав гене-

рал прикащика. — Не можу ніяк пригадати. — Може Коняський? Ло-шачук? Ні? І в домі всі стали пригадува-ти призвища. Перебрали ріжні вальчани, поли і пороки ко-ней, згадали гриву, копита, упряж... В будинку, в саді і в кухні, люде ходили з кута в кут і потираючи чола, шукали призвища.

А прикащика все кликали в покої.

— Табунов? — питали його. Копітчук, Жеребовський? — Ні, не так — відповідав прикащик і піднявши очі в го-ру, продовжав голосно думати: — Коненко... Конченко... Жеребів... Кобиля... — Тату! — кричали з дру-гої кімнати діти. — Тройник! Уздечки! Заметушися цілий двір. Не-терпеливий, замучений гене-рал обізва дати п'ять карбован-ців тому, хто відгадає дійсне призвище і за прикащиком почали ходити юрбою та при-гадувати йому.

— Гніду! — казали. — Ри-сак! Борозни! Лошадинський! Але прийшов вечер, а при-звнця все ще не відгадали.

Так й лягли спати, не післяв-ши телеграми.

Генерал не спав цілу ніч, хо-див з кута в кут і стогнав... В третій годині над ранком він вийшов з дому і постукав в вікно прикащика.

— Чи не Каштановський? — спитав він плакучим голосом.

— Ні, не Каштановський — відповів прикащик і винувато зітхнув.

— А може це не кінське при-звище, а яке будь инше! — Істина правда, що кін-ське... Я це дуже добре памя-таю... — Ех, який-же ти брате не-тямучий... Для мене тепер це призвище мабуть дороще над-все в світі. Замучився!

Ранком генерал післав за лі-карем.

— Нехай рве! — рішив він. — Немаю більше сили терпі-ти... Приїхав лікар і вирвав хо-рий зуб. Біль пропав зараз-же, і генерал заспокоївся. Лікар, покінчивши все, одержав гро-ші, сів на свою бричку і пої-хав до дому. За воротами, в полі, зустрів він прикащика Івана Євсеїча, що стояв на краю дороги і дивлячись собі

під ноги про щось думав. Су-дючи по морщинам, що боро-знили його чоло і по виразі о-чей, думки його були напру-жені, тяжкі... — Буланій... Сідлович... — бормотав він. — Карий... Ло-шадський... — Іване Євсеїчу! — звернув-ся до нього лікар. — Чи не міг би я голубчику купити у вас хоч четверту віса? Мені продають наші селяне, але о-всье поганій... Прикащик тупо глянув на лікаря, якось дико усміхнувся і не сказавши ані одного слова, плеснув руками і побіг до двора з такою бистротою, як-би за ним гналася скажена собака.

— Пригадав! Пригадав! — закричав він радісно, не своїм голосом і вбіг в кімнату генера-ла. — Пригадав, дай боже здоров'я лікарєві! Ві в с ю к! Вівсюк призвище акцизника! Вівсюкові!

— Пди, йди — відповів зне-важливо генерал і тикнув під ніс прикащикові дві дулі. — Не потрібно мені вже тепер кінського призвища. Йди!

*) Це що в Галичині фільма.

